CAPITOLUL VII
RESURSELE MATERIALE ŞI DEŞEURILE

Utilizarea resurselor materiale

Resursele naturale sunt mijloacele de existenţă oferite omului de mediul înconjurător. Activitatea economică desfăşurată de către societatea umană nu se poate concepe fără resursele naturale, pe baza cărora se produc diverse bunuri, folosite de către omenire.Resursele naturale sunt: apa, aerul, radiaţia solară, vegetaţia şi fauna, solurile, litosfera cu substanţele minerale din sol şi subsol, rocile etc. Între oameni şi componentele mediului natural există o strânsă legătură, în sensul că oamenii exploatează şi folosesc resursele acestuia spre binele lor. Exploatarea resurselor trebuie făcută rational şi pe cât posibil ocrotită natura.

Mai sunt multe obstacole care trebuie depăşite până când vom reuşi să trecem la un consum raţional. Va trebui să schimbăm modul în care consumăm resursele naturale. În ţările industrializate se trăieşte confortabil, dar se folosesc cantităţi mari de energie şi de materii prime. Tot aici se produc şi multe deşeuri. Pentru a ajunge la un consum raţional, va trebui să schimbăm stilul neraţional de consum. Dezvoltarea raţională pare o problemă copleşitoare, dar chiar aşa şi este. Dar, la şcoală sau acasă, toţi trebuie să contribuim la rezolvarea ei, nu numai pentru că aşa este corect, ci şi pentru că este în interesul nostru, pe termen lung. Prin reducerea cantităţi de deşeuri, refolosirea şi reciclarea obiectelor de uz curent şi respectarea normelor ecologice atunci când mergem la cumpărături, avem posibilitatea de a contribui la o schimbare radicală.

Ritmul actual de consum al resurselor şi presiunile aferente asupra mediului nu sunt viabile: în pofida progreselor tehnice, creşterea consumului de resurse a fost adesea mai rapidă decât progresele în materie de mediu sau creşterea productivităţii.

Astfel, riscul epuizării resurselor şi poluarea generată de utilizarea acestor resurse reprezintă ameninţări din ce în ce mai grave pentru mediu.

Pentru a inversa tendinţele nedurabile, pentru a opri degradarea mediului şi pentru a menţine beneficiile esenţiale ale resurselor naturale, politica de mediu trebuie să

meargă dincolo de simpla reglementare a poluării (controlul emisiilor poluante şi al deşeurilor).

Resursele naturale sunt de obicei clasificate în:

- resurse regenerabile;
- resurse neregenerabile.

Resursele regenerabile sunt în general resursele vii (pești, păduri, de exemplu), care pot să se refacă dacă nu sunt supravalorificate. Resursele regenerabile pot să se refacă și pot fi folosite pe termen nelimitat dacă sunt folosite rațional. Odată ce resursele regenerabile sunt consumate la o rată care depășește rata lor naturală de refacere, ele se vor diminua și în cele din urmă se vor epuiza. Rata care poate fi susținută de o resursă regenerabilă este determinată de rata de refacere și de mărimea disponibilului acelei resurse. Resursele naturale regenerabile ce nu sunt vii includ solul, apa, vântul, mareele și radiația solară.

Resursele pot, de asemenea să fie clasificate pe baza originii lor, ca fiind:

- resurse biotice, derivate din animale și plante;
- resurse abiotice, derivate din pământ, aer, apă, ș.a.m.d.; resursele minerale și energetice sunt de asemenea resurse abiotice, unele sunt derivate din natură.

Stare şi tendinţe

Urmare a creşterii economice generale, a progreselor obţinute în toate domeniile vieţii economice şi sociale, omul a ajuns astăzi să dispună de mijloace tehnice atât de perfecţionate, încât consumă cantităţi imense de resurse naturale regenerabile şi neregenerabile, exploatând tot mai intens factorii de mediu şi modificând natura într-un ritm rapid.

Devine tot mai evident faptul că, în condiţiile unui mediu puternic degradat şi poluat, un standard de viaţă materială, fie el şi foarte ridicat îşi pierde orice sens, nemaiţinând seama de influenţa negativă a acestui mediu, asupra evoluţiei în perspectivă a fenomenelor naturale şi biologice, prin aceasta asupra creşterii economice însăşi.

Evaluarea resurselor are o importanţă nu atât teoretică în sine, ci mai cu seamă practică, pentru înlăturarea risipei în procesele economice (de producţie şi consum), pentru exploatarea raţională a acestora.

Faptul că, în general, consumurile specifice de materii prime şi de resurse energetice sunt încă mai mari, că factorul de recuperare al multor resurse minerale este foarte mic, că se face o mare risipă în întregul circuit economic tocmai la acele resurse care în perspectivă se vor împuţina tot mai mult se datorează, în buna măsură, tocmai situaţiei că preţurile se stabilesc doar pe baza valorii-muncă curentă şi că nu se iau în considerare în masură suficientă, factorii specifici determinanţi privind situaţia actuală şi de perspectivă a acestor resurse.

Aplicarea unui sistem durabil de gestionare a deşeurilor implică schimbări majore ale practicilor actuale. Implementarea acestor schimbări va necesita participarea tuturor segmentelor societăţii: persoane individuale în calitate de consumatori, întreprinderi, instituţii social – economice, precum şi autorităţi publice.

Generarea deşeurilor este indicatorul care ilustrează cel mai bine măsura interacţiunii dintre activităţile umane şi mediu. Generarea deşeurilor urmează, de obicei, tendinţele de consum şi de producţie. De exemplu, generarea deşeurilor menajere (cantitate/locuitor) creşte odată cu creşterea nivelului de trai. Creşterea producţiei economice, dar şi gestionarea ineficientă a resurselor, conduc la generarea de cantităţi mari de deşeuri.

Acţionând pentru respectarea mediului înconjurător, nu înseamnă să ne limităm doar la eliminarea produselor, ci şi la un comportament ecologic care este necesar în toate domeniile vieţii noastre cotidiene.

Toate cele menţionate mai sus constituie elemente utile în realizarea politicii economice în domeniul resurselor.

Folosite cu grijă, aceste elemente pot contribui, într-adevăr, la raţionalizarea consumului de resurse naturale şi la conservarea factorilor de mediu.

Resursele naturale sunt considerate capital natural ce poate fi convertit în materii prime pentru procesele capitalului infrastructural. Ele includ sol, lemn, petrol, minerale şi alte bunuri luate mai mult sau mai puțin așa cum erau în natură.

Toate produsele provin dintr-o resursă naturală. Economiile europene şi economia românească depinde într-o mare măsură de resursele naturale, inclusiv de materii prime precum mineralele, biomasele şi resursele biologice; diferitele componente ale mediului, cum ar fi aerul, apa şi solul; resursele difuze precum energia eoliană, geotermală, a curenţilor de apă şi cea solară; şi spaţiul (terenurile).

Prin utilizarea şi transformarea resurselor sunt clădite capitaluri sociale, care contribuie la bunăstarea generaţiilor prezente şi viitoare. Cu toate acestea, în cazul în care se menţin modelele actuale de utilizare a resurselor în Europa, degradarea mediului şi epuizarea resurselor naturale vor continua. Dimensiunile utilizării actuale a resurselor naturale sunt de o asemenea amploare încât şansele generaţiilor viitoare – şi a ţărilor în curs de dezvoltare – de a avea acces la partea lor echitabilă de resurse rare sunt compromise. Utilizarea durabilă a resurselor, inclusiv protecţia şi consumul durabil, reprezintă, prin urmare, un element-cheie al prosperităţii pe termen lung, atât la nivelul UE, cât şi la nivel global.

Cele mai importante sunt zăcămintele de petrol şi gazele naturale, puse în evidenţă şi expoatate în partea nord-estică a judeţului, între Videle şi Olteni. O altă resursă o reprezintă materialele de construcţii, nisipurile şi pietrişurile din stratele de Frăţeşti, nisipurile şi pietrişurile din albiile minore ale râurilor. Argila reprezintă, de asemenea o importantă materie primă pentru fabricarea cărămizilor.

Figura VII.1.1 Evoluţia consumului de resurse materiale

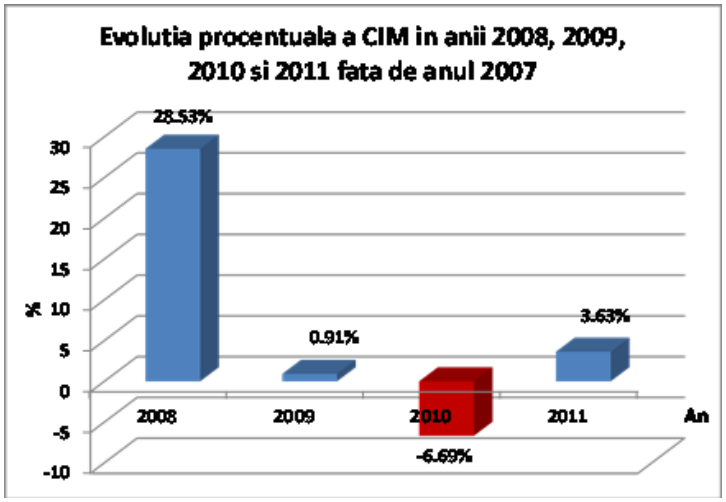

Figura VII.1.2 Evoluţia PIB în judeţul Teleorman în perioada 2008-2012

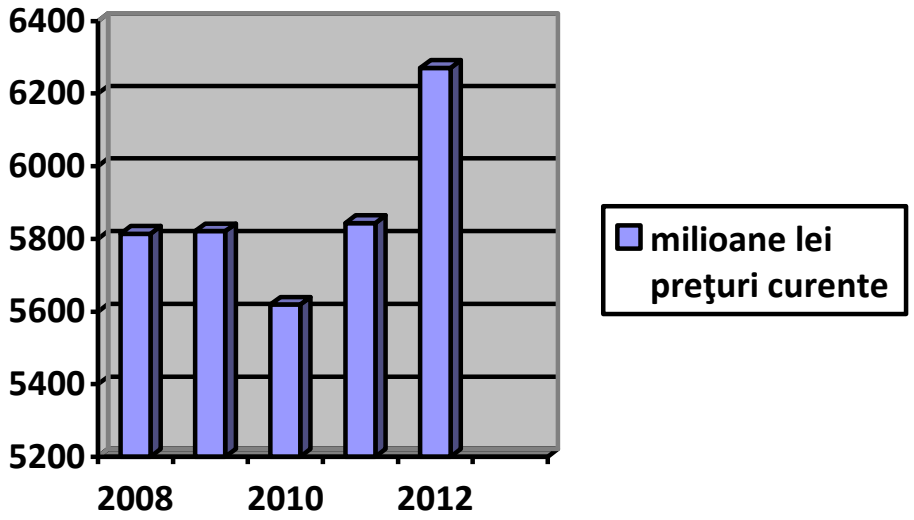

VII.1. Generarea şi gestionarea deşeurilor: tendinţe, impacturi şi prognoze

Gestionarea deşeurilor din judeţul Teleorman se realizează în conformitate cu Planul Judeţean de Gestionare a Deşeurilor, care deţine avizul de mediu nr. 80/15.05.2009.

Acesta se aplică pentru toate tipurile de deşeuri solide şi lichide, după cum urmează:

- deşeuri municipale (menajere şi asimilabile din comerţ, instituţii şi servicii),
- deşeuri din ambalaje
- nămoluri de la staţiile de epurare a apelor uzate orăşeneşti,
- deşeuri din construcţii şi demolări,
- deşeuri de producţie nepericuloase şi periculoase.
- vehicule scoase din uz
- deşeuri de echipamente electrice şi electronice

Sunt exceptate următoarele tipuri de deşeuri:

- deşeurile radioactive;
- deşeurile rezultate din prospectări, extractie, tratare şi depozitare a resurselor minerale şi celor rezultate din exploatări în cariere;
- cadavrele de animale şi materiilor fecale sau altor substanţe naturale nepericuloase utilizate în agricultură;
- apele uzate, cu exceptia deşeurilor lichide;
- explozibilii expiraţi.

În elaborarea planului, au fost luate în considerare, fluxurile de deşeuri, sursele de generare, fluxuri şi cantităţi de deşeuri generate, sistemele actuale de colectare, transport şi tratare a deşeurilor şi modul cum acestea vor evolua în viitor. Procesul de planificare a avut ca obiect principal, dezvoltarea unui sistem controlat de gestionare a deşeurilor şi s-a concentrat pe principalele cerinţe care au ţinte asociate:

- recuperare şi reciclare (ţintele de recuperare şi reciclare trebuie atinse aşa după cum sunt stabilite în legislaţie);
- depozitare (închiderea depozitelor neconforme);
- depozitarea deşeurilor biodegradabile (reducerea cantităţii de deşeuri biodegradabile depozitate).

Din punct de vedere tehnic, nu au fost considerate prea multe opţiuni tehnice, datorită nivelului scăzut al dezvoltării tehnologiilor în domeniul gestionării deşeurilor. Mai mult, acest lucru se datorează faptului că, până de curând, fluxul deşeurilor era unul extrem de simplu, constând în foarte puţine etape (un flux mai mult logistic decât un flux tehnologic).

Astăzi, având în vedere noile evoluţii, obiective şi direcţii în gestionarea deşeurilor, noi tehnologii trebuie luate în considerare. Totuşi, opţiunile tehnologice care ar conduce la atingerea obiecivelor şi ţintelor trebuie să fie fezabile pentru caracteristicile României şi judeţului, să nu fie prea complexe pentru a fi uşor de implementat. Ca primă etapă de implementare a planului din punct de vedere tehnologic, s-au propus proiecte pilot, pentru a determina fezabilitatea tehnologiilor selectate în faza de planificare. De

exemplu, pentru partea de reducere a deşeurilor biodegradabile depozitabile, au fost selectate numai două tehnologii:

- compostarea – datorită cunoştintelor tradiţionale legate de această tehnologie în mediul rural, ca urmare implementarea ar necesita eforturi suplimentare mai reduse;
- tratarea mecano-biologică – datorită cerinţelor reduse în ceea ce priveşte calitatea materialului de intrare.

Pe baza obiectivelor şi ţintelor aplicate situaţiei existente în judeţ (în special în ceea ce priveşte posibilităţile şi capacităţile existente şi potenţialul acestora de dezoltare) au fost create alternative.

Obligaţiile în ceea ce priveşte recuperarea şi reciclarea ambalajelor şi deşeurilor de ambalaje sunt stabilite pentru toţi generatorii şi deţinătorii de deşeuri. Analiza situaţiei existente în zonă a dus la concluzia că în zonă exista posibilităţi/facilităţi de reciclare şi, de asemenea, capacităţi de recuperare energetică (cuptoare de ciment). Mai mult, analiza potenţialului de dezvoltare a acestor capacităţi a dus la concluzia că nu sunt necesare capacităţi noi în acest scop.

Pentru implementarea recuperării şi reciclării deşeurilor de ambalaje, accentul s-a pus pe categoria de deşeuri care urmează a fi recuperate şi reciclate. Este cunoscut faptul că reciclarea materială este o practică răspândită în ţară, dar pentru materiale care nu provin din ambalaje (în special pentru metale). Ca urmare, problema s-a pus pe extinderea către deşeurile de ambalaje în vederea creşterii conştiinţei în ceea ce priveşte colectarea separată a deşeurilor de ambalaje şi recuperarea acestora.

În ceea ce priveşte reducerea deşeurilor bioegradabile depozitate, implementarea s-a concentrat asupra a două aspecte:

- zona rurală – implementarea se va baza pe compostarea tradiţională, în curte, extinderea acestei practici şi asigurarea că tehnologia îndeplineşte cerinţele proprii (material de intrare, metoda de procesare, utilizarea produsului final);
- zona urbană – implementarea va trebui să se concentreze pe cerinţele specifice. Va presupune, de asemenea, necesitatea de noi capacităţi de tratare.

Calitatea de stat membru al Uniunii Europene impune, atât autorităţilor publice, agenţilor economici, cât şi cetăţenilor, o atitudine responsabilă faţă de gestionarea

deşeurilor. Generaţia actuală trebuie să îşi asigure bunăstarea, fără a periclita şansele generaţiei viitoare.

În acest concept opţiunile sunt ierarhizate pornind de la premisa că diminuarea cantităţilor de deşeuri generate şi reducerea periculozităţii acestora constituie cea mai bună alternativă. *Valorificarea materială* prin *refolosire* sau *reciclare* ocupă locul secund, *valorificarea energetică* fiind o alternativă viabilă în special pentru deşeurile provenind din resurse regenerabile.

Eliminarea deşeurilor prin depozitare sau incinerare este o ultimă soluţie utilizată, impusă fiind de limitările tehnologice şi suportabilitatea financiară.

Una dintre cauzele majore care conduc la deteriorarea mediului este gestionarea necorespunzătoare a deşeurilor, unii cercetători denumind chiar perioada actuală drept "epoca deşeurilor". Efectele distrugerii factorilor de mediu nu pot fi înlăturate, fără a înlătura cauzele care le generează.

Autorităţile publice, cu implicarea agenţilor economici, cu sprijinul nemijlocit al populaţiei, au *obligaţia de a implementa un sistem integrat de gestionare a deşeurilor*, care să asigure evacuarea ordonată a deşeurilor, evaluarea necesarului de investiţii pentru realizarea fluxurilor de ***colectare şi colectare selectivă***, transport, valorificare şi eliminare, toate acestea fiind obiective şi măsuri stabilite în Angajamentele asumate de România prin Tratatul de Aderare la Uniunea Europeană, cu termene şi factori de răspundere. Susţinerea financiară a cheltuielilor pentru mediu este dependentă de starea economică a fiecărei ţări, deci decalajele existente între ţări marchează profund şi acest domeniu.

Deşi este dificil de realizat o prognoză a generării deşeurilor de producţie, deoarece aceasta este direct influenţată de prognoza de dezvoltare industrială, este de aşteptat ca indicele de generare a deşeurilor industriale să scadă, pe măsură ce vor fi implementate tehnologii curate şi se vor aplica principiile prevenirii, reducerii şi controlului integrat al poluării.

Prin implementarea prevederilor legale în activitatea curentă a agenţilor economici şi a administraţiilor publice locale, se preconizează că impactul gestionării deşeurilor asupra mediului şi sănătăţii umane se va reduce semnificativ.

Conform legislaţiei în vigoare, obiectivul general al Strategiei Naţionale de Gestionare a Deşeurilor şi al Planului Naţional de Gestionare a Deşeurilor, este dezvoltarea unui sistem integrat de gestionare a deşeurilor, eficient din punct de vedere economic şi care să asigure protecţia sănătăţii populaţiei şi a mediului.

VII.1.1 Generarea şi gestionarea deşeurilor municipale

Indicatori specifici

Cod indicator România:RO16
Cod indicator AEM:CSI16

Pe lângă contextul legislativ care ne obligă la o politică europeană în domeniul mediului, trebuie să recunoaştem şi efectul pozitiv pe care îl are asupra noastră, a membrilor comunităţii, existenţa unei ambianţe mai curate şi mai plăcute. Fie că este vorba de marginile râurilor sau chiar ale unor pârâiaşe firave care străbat satele, fie că vorbim despre cartierele mărginaşe ale aglomerărilor urbane, în toate cazurile aruncarea necontrolată a gunoaielor şi resturilor de orice fel are darul de a strica imaginea unui întreg ansamblu arhitectonic sau a unui peisaj, oricât ar fi el de generos.

Generarea cantităţilor de deşeuri menajere şi asimilabil menajere este influenţată de factori din afara gospodăriei de deşeuri cum ar fi: populaţia, economia, sistemele de canalizare, sistemele de încălzire, activităţile de construcţii, comportamentul şi educaţia producătorilor de deşeuri şi nivelul de trai etc.

Organizarea activităţilor de colectare, transport şi eliminare a deşeurilor municipale este una dintre obligaţiile administraţiilor publice locale. Prin *deşeuri municipale* înţelegem: deşeuri menajere şi asimilabile din comerţ, industrie şi instituţii, deşeuri din grădini şi parcuri (incluzând deşeuri din cimitire), deşeuri din pieţe şi deşeuri stradale, deşeuri voluminoase.

În mediul urban şi rural gestionarea deşeurilor municipale este, prin intermediul serviciilor proprii specializate ale primăriilor sau al firmelor de salubritate, într-o măsură destul de mică şi transportul la locurile de depozitare fiind făcut în mod individual de către generatori. La nivelul judeţului există un singur operator pentru colectarea şi

transportul deşeurilor către depozitul ecologic Mavrodin, SC POLARIS M HOLDING SRL Constanţa.

Proiectul iniţiat de Consiliul Judeţean Teleorman ,,Sistem integrat de management al deşeurilor în judeţul Teleorman", finanţat în cadrul programului ISPA al UE, reglementat prin acordul integrat de mediu nr. 9/31.10.2005 şi autorizaţia integrată de mediu nr. 225/29.11.2012, a fost finalizat, în prezent SC Eco Sud SA cu sediul în Bucureşti, operează la nivelul judeţului Teleorman în cadrul depozitului ecologic Mavrodin.

Cantitatea şi calitatea reziduurilor este un factor dependent de:

- mărimea şi caracterul localităţii;
- condiţiile climatice;
- sistemul de încălzire;
- modul şi nivelul de trai;
- stadiul dezvoltării tehnicii ambalajelor etc.

Cantitatea reziduurilor solide menajere se defineşte prin două noţiuni; cantitatea medie anuală în kg/locuitor şi an şi cantitatea medie zilnică, exprimată în kg/locuitor şi zi.

Indicele de producere a reziduurilor menajere variază în limitele de 0,28 - 0,8 kg/locuitor şi zi, respectiv 100 - 300 kg/locuitor şi an. Calitatea şi cantitatea reziduurilor menajere constituie un factor esenţial care determină procedeele optime de neutralizare şi valorificare a acestora. Parametrii de bază care determină calitatea reziduurilor menajere sunt: compoziţia structurală, puterea calorică, conţinutul de cenuşă, umiditatea etc.

Principalele componente ale reziduurilor menajere sunt: hârtie, cartoane, plastic, metale, deşeuri textile, sticlă, ceramice, resturi alimentare, cenuşa etc.

În ţara noastra predomină grupa materialelor uşor fermentabile (resturi alimentare, vegetale etc.) în procent de 60-70%, în timp ce în ţarile dezvoltate, cea a materialelor combustibile (hârtie - cartoane, textile etc.) în proporţie de 40-50%.

Definiţie: Indicatorul exprimă cantitatea totală de deşeuri municipale generate pe cap de locuitor (kg/cap de locuitor şi an).

Tabel VII.2. Indicatori de generare a deşeurilor în judeţul Teleorman în perioada 2011-2015

An	Indicatori de generare deşeuri	
	Deşeuri municipale şi asimilabile (kg/loc. si an)	**Deşeuri menajere şi asimilabil (kg/loc. si an)**
2011	111,5	101,2
2012	101,7	100,5
2013	102,4	101,7
2014	112,2	103,1
2015	111,7	101,3

Din datele înscrise în tabel se poate constata că deşeurile municipale şi asimilabile sunt în continua scadere.

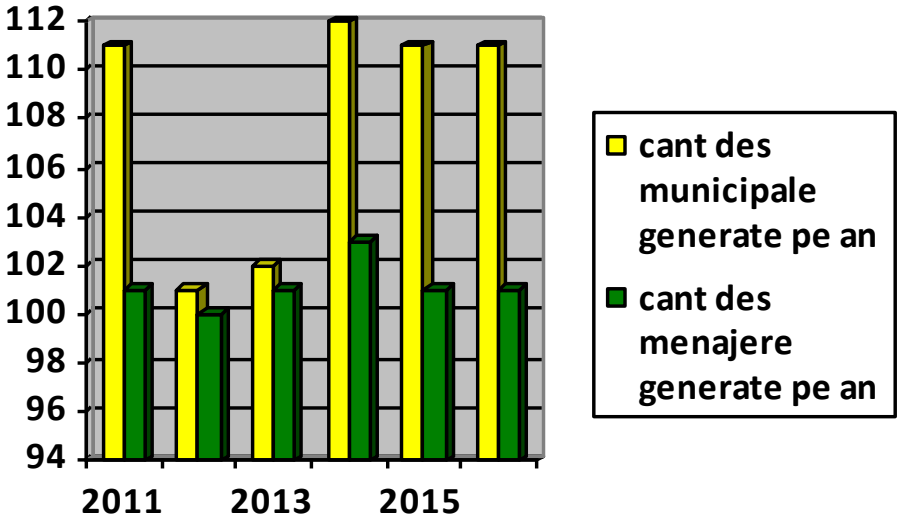

Figura VII.2.1 Evoluţia indicatorilor de generare a deşeurilor municipale şi menajere generate în judeţul Teleorman în perioada 2011-2015(kg/loc/an)

VII.2.B. Alte date şi informatii specifice

Tabel VII. 3 Informaţii specifice privind deşeurile municipale, în perioada 2011-2015

	2011	2012	2013	2014	2015
Cantitatea de deşeuri municipale generate în judeţ (tone)	110 009	99 678	82 316	100 567	95096
Cantitatea de deşeuri menajere generate în judeţ (tone)	94 023	85 667	72 439	85 680	80913
Cantitatea totală de deşeuri menajere colectate selectiv în judeţ (tone)	50 048	63 374	52 657	85 680	80913
Cantitatea totală de deşeuri municipale reciclate (tone)	287,330	216,031	9326	5306,46	5283,41
Cantitatea de deşeuri biodegradabile din deşeurile municipale depozitate (tone)	15 803	13 674	10 456	9 580	8900
Gradul de conectare la serviciul de salubritate(%)	60,5	64	73,9	100	100
-mediul urban	100	100	100	100	100
-mediul rural	21	28	47,8	100	100
Numărul de depozite municipale conforme în operare	-	-	1	1	1
Numărul staţiilor de transfer şi/sau sortare existente	-	-	-	-	-

Surse de informaţii:

Datele şi informaţiile specifice menţionate mai sus sunt disponibile la Agenţia Naţională pentru Protecţia Mediului, din aplicaţia MEDIUS şi raportările lunare ale operatorilor economici.

Deşeuri biodegradabile

Conform HG nr. 349/2005 privind depozitarea deşeurilor, termenul de **deşeuri biodegradabile** se referă la deşeuri care suferă descompuneri anaerobe sau aerobe, cum ar fi deşeurile alimentare sau de grădină, hârtia şi cartonul. Termenul de **bio-deşeuri** se referă la deşeurile biodegradabile provenite din grădini şi parcuri, deşeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor,

firmelor de catering sau din magazine de vânzare cu amănuntul şi deşeurile comparabile din industria alimentară.

În ţara noastră, componenta biodegradabilă din deşeurile municipale reprezintă o fracţie majoră. În această categorie sunt cuprinse:

- deşeuri biodegradabile rezultate în gospodării şi unităţi de alimentaţie publică;
- deşeuri vegetale din parcuri, grădini;
- deşeuri biodegradabile din pieţe;
- componenta biodegradabilă din deşeurile stradale;
- nămol de la epurarea apelor uzate orăşeneşti;
- hârtia: teoretic, hârtia este biodegradabilă, dar din punctul de vedere al Planului Naţional de Gestionare a Deşeurilor, hârtia face parte din categoria materialelor reciclabile şi nu va fi inclusă în categoria biodegradabilelor, excepţie făcând hârtia de cea mai proastă calitate, care nu poate fi reciclată.

Directiva 1999/31/CE privind depozitarea deşeurilor, transpusă în legislaţia naţională prin HG nr. 349/2005, include prevederi pentru reducerea deşeurilor biodegradabile de la depozitare pentru a evita efectele adverse asupra mediului cauzate de comportamentul acestor deşeuri în condiţii de depozitare, producerea de levigat şi a gazului de depozit. Articolul 5 al Directivei 1999/31/CE cuprinde ţinte pentru reducerea progresivă a depozitării deşeurilor biodegradabile la 75% la nivelul anului 2006, 50% la nivelul anului 2009 şi 35% la nivelul anului 2016, din cantitatea totală la nivelul anului 1995 (an de referinţă). Statele membre care în 1995 sau ultimul an dinainte de 1995 pentru care există date standardizate EUROSTAT au depus în depozite mai mult de 80% din deşeurile municipale colectate, pot amâna atingerea obiectivelor pe o perioadă de maxim patru ani. Astfel România va aplica aceste prevederi privind posibilitatea amânării cu 4 ani a realizării ţintelor de reducere cu 25% şi respectiv 50%, până la 16 iulie 2010 şi respectiv până la 16 iulie 2013.

Prevenirea şi minimizarea producerii deşeurilor sunt activităţile strategice cele mai importante în ierarhia opţiunilor de gestionare a deşeurilor şi trebuie să reprezinte prioritaţi şi în ceea ce priveşte deşeurile biodegradabile. În ceea ce priveşte deşeurile biodegradabile aceste măsuri se referă la reducerea cantităţii de hârtie, carton, materiale textile, deşeuri organice şi lemnoase produse. Colectarea selectivă a materiei

biodegradabile poate fi realizată în toate regiunile în care populaţia locuieşte în „zone verzi” şi gospodării cu grădini. Cel mai mare volum de deşeuri biodegradabile se generează în mediul rural şi este recomandabil ca în aceste zone să se realizeze compostarea individuală (reutilizarea materiilor biodegradabile în propriile gospodării).

Prognoza generării deşeurilor biodegradabile municipale

Pentru a putea estima cantităţile de deşeuri biodegradabile municipale este nevoie de date referitoare la conţinutul în materiale biodegradabile a deşeurilor municipale. Pentru determinarea cantităţii generate de deşeuri biodegradabile municipale s-au utilizat ponderile prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel Ponderea deşeurilor biodegradabile în deşeurile municipale

	Ponderea deşeurilor biodegradabile în deşeurile municipale (%)
Deşeuri municipale (deşeuri menajere şi asimilabile din comerţ, industrie, instituţii, din care:	
Deşeuri menajere	
Urban, din care:	69
Deşeuri alimentare şi din grădină	57
Hârtie+carton, lemn, textile	12
Rural, din care:	77
Deşeuri alimentare şi din grădină	70
Hârtie+carton, lemn, textile	7
Deşeuri asimilabile din comerţ, industrie, institu	45
Deşeuri din grădini şi parcuri	95
Deşeuri din pieţe	80
Deşeuri stradale	20
Deşeuri generate şi necolectate	
Urban, din care:	69
Deşeuri alimentare şi din grădină	57
Hârtie+carton, lemn, textile	12

Rural, din care:	77
Deşeuri alimentare şi din grădină	70
Hârtie+carton, lemn, textile	7

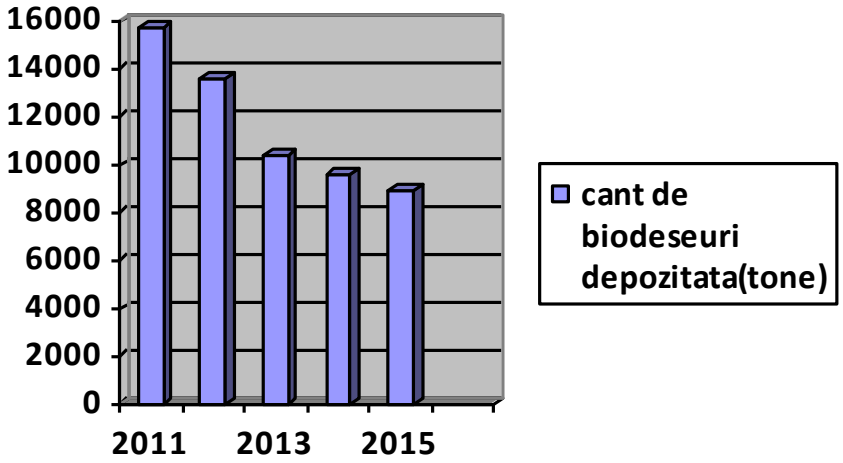

Figura VII.2.2 Cantitatea de deşeuri biodegradabile din deşeurile municipale depozitate în perioada 2011-2015 (tone)

VII.1.2 Generarea şi gestionarea deşeurilor industriale

Alte date şi informaţii specifice

În judeţul Teleorman, la nivelul anului 2015, cantitatea de deşeuri industriale s-a diminuat comparativ cu anul precedent**.** Din cele aproximativ 100.000 tone/an deşeuri industriale rezultate de la agenţii economici cca 40% reprezintă deşeuri industriale valorificabile. Deşeurile care sunt valorificate în totalitate sunt deşeurile metalice (feroase şi neferoase), acestea fiind singura categorie colectată selectiv şi comercializată cu prioritate, atât de unităţile specializate de stat cât şi de cele private.

Printre principalii generatori de deşeuri industriale din judeţ, se numără: SC Donau Chem SRL Turnu Măgurele, SC Koyo România SA Alexandria, SC OMV Petrom SA – Asset IV Moesia.

Numărul total de depozite pentru deşeuri industriale care figurează pe raza judeţului Teleorman, conform prevederilor HG nr. 349/2005 privind depozitarea deşeurilor este de 6, din care 4 depozite aparţin SC Donau Chem SRL Turnu Măgurele şi 2 depozite aparţin SC OMV Petrom SA. De menţionat este faptul că, în toate cele 6 depozite activitatea de depozitare deşeuri a fost sistată. Situaţia depozitelor se prezintă după cum urmează :

- 1 depozit cenuşă de pirită (deşeuri periculoase) cu S= 52,9 ha; în cursul anului 2015 s-au valorificat 2088 tone, iar cantitatea 407476,27 de tone se află în stoc;
- 1 depozit fosfogips (deşeuri nepericuloase) cu S= 62 ha; în cursul anului 2015 nu s-a valorificat acest deşeu, iar cantitatea de 526216,56 tone se află în stoc;
- 1 depozit carbonat de calciu (deşeuri nepericuloase) cu S= 1,2 ha; în cursul anului 2015 s-au valorificat 9705,29 tone, iar cantitatea de 596368,14 tone se află în stoc ;
- 1 depozit nămol tratare (deşeuri nepericuloase) cu S= 4 ha, care a fost închis la 31.12.2008.

Pentru depozitarea nămolului rezultat de la tratare a fost reglementat un nou depozit cu S= 1,375 ha. La data de 31.12.2015 in stoc se aflau depozitate 1428,63 tone.

Din cele 4 depozite 3 deţin avize de mediu la sistarea activităţii de depozitare, iar măsurile din programele de conformare, anexe la avizele de mediu sunt în curs de derulare.

Depozitele de şlam petrolier (deşeuri periculoase) care aparţin SC Petrom SA Grup de Zăcăminte Preajba Nord şi Sud sunt :

- 1 depozit Batal şlam petrolier (deşeuri periculoase) Poeni S =0,125 ha, care a sistat activitatea de depozitare şi deţine Avizul de mediu pentru închidere nr. 24/25.07.2007

- 1 depozit şlam petrolier (deşeuri periculoase) Poeni S =1,2 ha, (depozit ecologic de şlam Poeni), care deţine Avizul de mediu pentru închidere nr. 30/07.11.2008.

Tabel VII.4.1.Deşeuri industriale nepericuloase generate pe principalele activităţi economice în perioada 2011-2015 (tone)

Activitatea economică	Tip deşeu	2011	2012	2013	2014	2015
Industria lemnului	Lemn	3065,71	3132,63	3390,09	3676	4218,5
	Rumegus	2537,38	2867,32	3103,03	2989,54	3120
Industria chimică	Carbonat de calciu (valorificat)	6282,18	16007,08	13294,07	16057,12	9705,29
	Fosfogips (stocat)	526216,56	526216,56	526216,56	526216,56	526216,56
Industrie	Sticlă	101,64	72	27,90	10,05	15,97
Captarea, tratarea şi distribuţia apei	Nămoluri de la epurarea apelor uzate orăşeneşti	251	290	31,05	4,15	57,6
Industria extractivă	Deşeuri şi noroaie de foraj pe bază de apă dulce	2220,40	3188,61	3474,64	1085,5	2680

Prin natura lor, deşeurile periculoase au cel mai mare impact potenţial asupra mediului înconjurător şi sănătăţii populaţiei. Definiţia deşeurilor periculoase este aceea dată de Directiva 91/689/CE privind deşeurile periculoase modificată şi completată prin Directiva 94/31/CE şi Regulamentul nr. 166/2006 şi anume: un deşeu este considerat a fi periculos dacă îndeplineşte cumulativ următoarele 2 condiţii: se regăseşte în categoriile listate în Anexa 1 a Directivei şi are cel puţin una din caracteristicile periculoase menţionate în Anexa III a aceluiaşi document. În legislaţia din România deşeurile periculoase sunt definite în conformitate cu prevederile *Legii 211 din 15 noiembrie 2011 - privind regimul deseurilor* republicata. Legea 211/2011 transpune in legislatia nationala Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European si a Consiliului.Tipurile de deşeuri periculoase generate din activităţile economico-sociale sunt cuprinse în Lista privind deşeurile, inclusiv deşeurile periculoase, aprobată prin HG nr. 856/2002 privind evidenţa gestiunii deşeurilor şi pentru aprobarea listei deşeurilor.

Datorită proprietăţilor precum inflamabilitate, toxicitate etc, deşeurile periculoase necesită o gestionare riguroasă din momentul generării până în momentul eliminării.

Tabel VII.4.2. Deşeuri industriale periculoase generate pe principalele activităţi economice în perioada 2011-2015 (tone)

Activitatea economică	Tip deşeu	2011	2012	2013	2014	2015
Industrie şi agricultura	Acumulatori uzaţi	160,55	195	149,25	74,96	31,95
	Uleiuri uzate	445,50	240	322,54	274,52	310,19
Industria chimică	Cenuşă de pirită (valorificată)	59922,32	74503,48	63447,67	59774,11	2088
Activităţi spitaliceşti	Deşeuri medicale (eliminate)	111,52	77,63	78,34	108,16	92,55

VII.1.3 FLUXURI SPECIALE DE DEŞEURI

VII.1.3.1 Deşeuri de echipamente electrice şi electronice

A.Indicatori specifici

Cod indicator România:RO63
Cod indicator AEM:WASTE003

Deşeurile de echipamente electrice şi electronice (DEEE) reprezintă echipamentele electrice şi electronice pe care deţinătorul le aruncă, are intenţia sau obligaţia de a le arunca, precum şi toate componentele, subansamblele şi produsele consumabile, parte integrantă a echipamentului.

Directiva 2002/96/CE privind deşeurile din echipamente electrice şi electronice se referă la un flux special şi complex de deşeuri, din punctul de vedere al varietăţii de produse, al asocierii diferitelor materiale şi componente, al conţinutului de substanţe periculoase şi al modelului de creştere şi dezvoltare. Directiva se bazează pe principiul responsabilităţii producătorului, pentru a face legatura între faza de producţie şi cea de

deşeu a unui produs şi implică numeroşi „actori” în ciclul de viaţă al EEE: producători, distribuitori, consumatori şi operatori ai instalaţiilor de tratare a deşeurilor. Directiva 2002/96/CE a fost transpusă în legislaţia naţională prin HG nr. 1037/2010 abrogata prin Ordonanta de Urgenta nr 5/02.04.2015 privind deseurile de echipamente electrice si electronice.

Conştientizarea publicului din România, referitor la efectele negative pe care un management necorespunzător al deşeurilor le poate avea asupra mediului, este foarte scăzută. Acelaşi lucru se poate spune şi despre cunoştinţele referitoare la obligaţiile impuse de legislaţia în vigoare. Există, însă, diferenţe între marile oraşe din părţile mai dezvoltate ale României şi oraşele din părţile mai puţin dezvoltate. În marile oraşe cetăţenii înţeleg mesajele detaliate referitoare la managementul deşeurilor şi sunt ceva mai pregătiţi să contribuie la schimbarea comportamentului din motive de protecţie a mediului. În zonele rurale din părţile mai puţin dezvoltate ale tarii, insa, oamenii nu iau în considerare impactul aruncării la întâmplare a deşeurilor asupra mediului.

De regulă, publicul nu este dispus să-şi asume noile responsabilităţi referitoare la managementul deşeurilor şi nici să plătească pentru serviciile de colectare selectivă şi recuperare. În acelaşi timp municipalităţile sunt reticente în privinţa organizării sistemelor de colectare pentru că trebuie să-şi asume costurile.

La nivelul judeţului au fost stabilite prin HCL un număr de 5 amplasamente de colectare deşeuri DEEE: 1 amplasament în Roşiorii de Vede, 1 amplasament în Alexandria, 1 amplasament de colectare SC Polaris M Holding SRL (Alexandria) si 1 amplasament de colectare RoRec (Alexandria).

Operatorii economici autorizaţi pentru colectare DEEE sunt :

- SC ALEXSAL PREST SA Alexandria - autorizatia de mediu nr. 198/19.09.2012
- SC POLARIS M HOLDING SRL Alexandria – autorizatia de mediu nr. 20/10.02.2014 aflata in curs de revizuire
- SC Urbis Servconstruct SA Roșiorii de Vede - autorizatia de mediu nr.189/13.09.2012 revizuita in 28.04.2014
- Asociatia Romana pentru Reciclare RoRec punct de lucru Alexandria - Autorizatia de Mediu nr. 18/05.02.2014

- SC GREENTRONICS SRL – Autorizaţia de Mediu nr. 74/07.05.2013 revizuită în 19.11.2014 valabilă până la data de 07.05.2023, este autorizat şi pentru tratare/valorificare DEEE.

Definiţie: Indicatorul exprimă cantitatea de echipamente electrice şi electronice (EEEE) puse pe piaţă şi cantităţile de deşeuri de echipamente electrice şi electronice (DEEE) colectate, valorificate, reutilizate şi reciclate, în kg pe cap de locuitor şi an.

Menţionăm că, la nivel de judeţ nu pot fi precizate cantităţile de EEE puse pe piaţă, deoarece APM / ANPM nu dispune de astfel de informaţii. Raportările sunt făcute de producători, care au sediul social într-un judeţ, dar EEE pe care le pun pe piaţă sunt distribuite de cele mai multe ori în toată ţara. În judeţul Teleorman, la nivelul anului 2015, au fost înregistraţi 3 producători de EEE.

Figura VII.5. Gestionarea deşeurilor de echipamente electrice în judeţul Teleorman în perioada 2010-2014

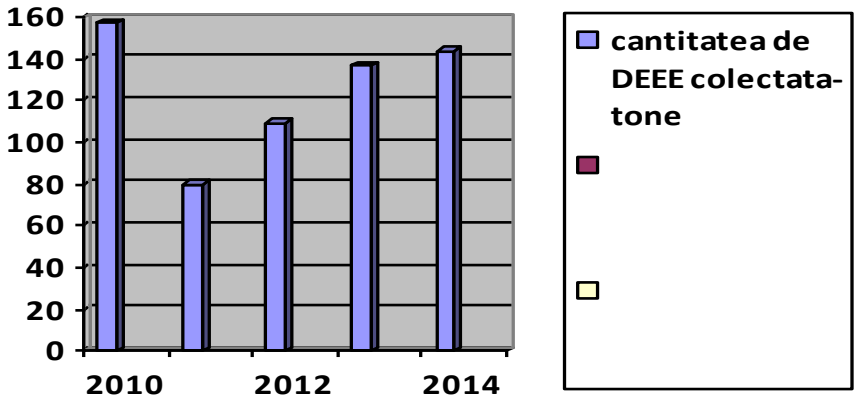

B. Alte date şi informaţii specifice

Tabel VII.6 Obiective de valorificare a DEEE, în perioada 2010-2012 realizate în judeţul Teleorman

Categoria	Obiectiv de valorificare prevăzut de legislaţie (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2010 (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2011 (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2012 (%)
1. Aparate de uz casnic de mari dimensiuni	80	93	91	89
2. Aparate de uz casnic de mici dimensiuni	70	84	89	88
3.Echipamente informatice şi de telecomunicaţii	75	86	86	86
4. Echipamente de larg consum	75	89	87	87
5. Echipamente de iluminat	80	88	85	84
6. Unelte electrice şi electronice	70	87	90	89
7.Jucării, echipamente sportive şi de agrement	70	73	84	83
8. Dispozitive medicale (cu excepţia tuturor produselor implantate şi infectate)	neaplicab	neaplicabi	neaplicabil	neaplicabil
9. Instrumente de supraveghere şi control	70	85	86	86
10. Distribuitoare automate	80	91	91	90

Sursa de informaţii: legislaţia naţională în domeniul DEEE, baza de date ANPM

Ţinte de valorificare/reciclare a DEEE, în perioada 2010-2014

Anul	2010	2011	2012	2013	2014
Ţintele de valorificare/reciclare (%)	84,7	85,1	84,3	84,3	84,3

Sursa de informaţii: legislaţia naţională în domeniul DEEE, baza de date ANPM

VII.1.3.2 Deşeuri de ambalaje

A.Indicatori specifici

Cod indicator România:RO17
Cod indicator AEM:CSI 17

Generarea şi reciclarea deşeurilor de ambalaje

În ceea ce priveşte obiectivele de reciclare / valorificare, la nivel naţional, în perioada 2010-2014, în judeţul Teleorman au fost îndeplinite ţintele de reciclare/valorificare conform următorului tabel:

Tip material	2010 % reciclare	2010 % Valorificare	2011 % -rec	2011 % -val	2012 % -rec	2012 % -val	2013 % -rec	2013 % -val	2014 % -rec	2014 % -val
Sticlă	66,3	66,3	59,97	59,97	66,26	66,26	49,24	49,24	55,97	55,97
Plastic	51,3	51,9	40,34	43,17	51,29	51,93	51,65	54,51	49,37	51,39
Hârtie şi Carton	69,8	70,2	65,5	68,01	69,84	70,16	74,65	76,95	83,43	83,79
Metal - Total	55,5	55,5	62,3	62,3	55,54	55,54	52,81	52,81	55,53	55,53
Lemn	41,1	42,8	32,54	45,2	41,15	42,83	28,92	29,71	26,62	30,95
Altele	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
TOTAL GENERAL	**56,8**	**57,4**	**52,13**	**55,73**	**56,82**	**57,34**	**51,45**	**52,64**	**54,2**	**55,53**

Definiţie: Indicatorul reprezintă cantitatea totală de ambalaje utilizate în România, exprimată în kg pe cap de locuitor şi an.

În anul 2015 s-a realizat inventarul pentru anul 2013, privind gestionarea ambalajelor pentru :

- 4 producători de ambalaje;
- 40 producători de produse ambalate/ ambalaje de desfacere.

Datele specifice anului 2013 privind gestionarea ambalajelor/deşeurilor de ambalaje au fost introduse în Sistemul Informaţional de Mediu (SIM), raportare on-line cu rol în fluidizarea transmiterii datelor colectate la nivelul judeţelelor către ANPM.

La nivelul judeţului Teleorman sunt autorizaţi:

- 3 reciclatori de deşeuri de ambalaje;
- 32 colectori de deşeuri de ambalaje.

Tabel: Lista operatorilor economici autorizaţi pentru colectarea/reciclarea deşeurilor de ambalaje

Agent economic (date de identificare:numele societăţii, CUI, adresă, telefon, fax, persoană de contact)		**Autorizaţie de mediu (nr./data/valabilitate, CAEN)**
Sediul social	**Punct de Lucru**	
SC Dan Construct Com SRL, CUI: 8637689,		nr/data : 171/28.09.2011 valabilă: 28.09.2021 , Cod CAEN: 4677,3832,3812,3831,4941,1623,2511
Alexandria , str. Ctin Brancoveanu, nr. 32bis, jud.Teleorman,tel.0247312797, fax.0247315938, persoana contact: Mihai Calota	Alexandria, str. Prelungirea Libertatii, nr. 4, jud.Teleorman	
SC Industrial Plastic Recycling SRL, CUI:15868767,		nr/data, 108 /29.09.2010 valabilă pana la data de 29.09.2020 (10 ani) cod CAEN:3832 (rev.2)
Bucuresti, str. Mitropolit Vaniamin Costache, nr. 22, sect.5, tel. 0213368393, persoana de contact: Bohan Marius	Alexandria, str. Dunarii, nr. 372	

SC YNA CRIS SRL, CUI :17960645		nr/data, 32/16.03.2009 revizuita, valabilă:16.03.2019 CAEN:5157 (rev.1); 4677 (Rev 2)
Turnu Magurele, str. General Praporgescu, nr 111 tel. 0744809500, persoana de contact:Mihailescu Cristian	Turnu Magurele, str. Libertatii, nr. 204B	
SC Ideal Com SRL. CUI 3561652		nr/data: 180 bis / 19.10.2011 , valabilă: 19.10.2021 cod CAEN: 4677,3832,4941,3812,3831
Turnu Magurele, str. Independentei, Bl I6, parter, tel. 0247416123, persoana de contact:Ristea Marin	Turnu Magurele, str. Calarasi, jud.Teleorman	
SC ROMRECYCLING SRL, CUI 9578947		nr/data: 51 / 26.03.2013 valabila 26.03.2023 (10 ani) , cod CAEN : 4677 , 3832 , 3831, 3812, 3811
Bucuresti, str. Neajlov, nr. 24 , sector 1, tel/fax.021 457 02 64 , 021 457 02 69	sos.Viilor, nr. 2-7, Alexandria,jud.Teleorman , tel 0247 / 310 353 , 0247 / 310 354 , 0724 215 800 , marian.iaurum@ecore.com	
SC ATRA ECO SRL CUI 5751254		nr/data 89/ 31.05.2011, valabila pana in data de 31.05.2021, Cod CAEN 4677 , 3832
Comuna Chiajna, str.9 Mai nr.39,jud.Ilfov,tel/fax 075117995/ 0214936466	Comuna Maldaieni,jud.Teleorman,tel/0247460252	
P.F.A. NEDELCU MARIA AURICA, CUI 21080533		nr./data 62 din 25.05.2010 valabila pana la data de 25.05.2020 (10 ani),

loc. Plosca , jud. Teleorman , Nedelcu Maria Aurica	loc.Plosca , jud. Teleorman,Nedelcu Maria Aurica	cod CAEN 4677,3832 (rev.2)
SC AGROTOTAL SRL , CUI 14924354		nr./data : 40 /04.03.2013 valabila pana la data de 04.03.2023 (10 ani), cod CAEN 1821,2222,3832,4677 (rev.2)
loc.Suhaia,jud.Teleorman , tel/fax 0247/451427, Preda Claudiu	loc. Fantanele, jud.Teleorman,tel. 0247 / 451 427 , Preda Claudiu	
SC MERYLEX SERV SRL , CUI 5879041		nr/data : 162/23.11.2009,valabila pana la 23.11.2019 (10 ani), cod CAEN 4677 (rev.2)
loc.Rosiorii de Vede,b-dul Comercial , nr. 34,jud.Teleorman ,tel/fax 0722556969,0247466694,Cucuieteanu Ilinca	loc.Rosiorii de Vede , str. Zavoi, FN, jud.Teleorman	
SC ANYNA SERVCOM IMPEX SRL		**nr./data : 58/26.04.2011,valabila 26.04.2021,cod CAEN 4677,3832**
loc.Videle, str.Parcului,nr.17 bis jud.Teleorman tel.0721 258 536	**loc.Videle,str.Sondelor,nr.2 bis,jud.Teleorman**	
SC EDYCRIS IMOBILIAR SRL , CUI 24697984		**nr/data: 108/27.06.2011 valabila 27.06.2021, cod CAEN 4677**
loc.Videle,str.Republicii, bloc P30,sc.A,ap.3,jud.Teleorman,tel.0785 617 095	**loc.Videle, str.Narciselor, nr.3,jud.Teleorman**	
SC LOREXIM SRL , CUI 6557745		**nr./data: 119/12.07.2011 valabila 12.07.2021 , cod CAEN 4677,3832**
loc.Zimnicea,str.Mihai Bravu,bloc 18 B, jud.Teleorman,tel.0247/367 026	**loc.Zimnicea,str.Duzilor, FN , jud.Teleorman**	
SC SUD PLASTIC PROD SRL , CUI 26575100		**nr./data: 134/01.08.2011 valabila 01.08.2021 , cod CAEN 4677,3832**

loc.Putineiu,sat Putineiu,jud.Teleorman,tel/fax 0247/358 028,0743 133 766,danciu_mihaela2006@yahoo.com	**loc.Putineiu,sat Putineiu,jud.Teleorman,tel/fax 0247/358 028,0743 133 766,danciu_mihaela2006@yahoo.com**	
SC LOREXIM SRL , CUI 6557745		**nr./data: 166/23.09.2011 valabila 23.09.2021 , cod CAEN 4677,3832**
loc.Zimnicea,str.Mihai Bravu,bloc 18 B, jud.Teleorman,tel.0247/367 026	**loc.Zimnicea,str.Giurgiului, nr.127, jud.Teleorman**	
SC LILI M.A.V. STAR SRL , CUI 27600996		**nr./data: 194/10.11.2011 valabila 10.11.2021 , cod CAEN 4677,3832**
loc.Cosmesti,sat Ciuperceni,nr.cadastral 20683, jud.Teleorman,tel.0766 746 753	**loc.Cosmesti,sat Ciuperceni,nr.cadastral 91, jud.Teleorman,tel.0766 746 753**	
SC FERCOMEXIM SRL , CUI 23019711		**nr./data 88/09.05.2012 valabila 09.05.2022 , cod CAEN 4677, 3832**
loc.Târgu Jiu, str.Calea Bucuresti,nr. 9 bis, jud. Gorj,tel/fax 0253 213 311	**loc. Călinesti, jud.Teleorman**	
SC ROMRECYCLING COLECT SRL , CUI 29526250		**nr. / data 107 / 23.05.2012 valabila 23.05.2022 , cod CAEN 3812,3832,4677**
loc. Buzescu, soseaua Mavrodinului, nr.10, jud.Teleorman, 0767 244 172	**loc. Buzescu, soseaua Mavrodinului, nr.10, jud.Teleorman, 0767 244 172**	
SC ECO SELECTIV RECYCLING SRL , CUI 29981196		**nr. / data 194 / 17.09.2012 valabila 17.09.2022 , cod CAEN 4677, 3832**

loc.Piatra, jud.Teleorman, 0763 192 658	**loc.Piatra, DN 51 A jud.Teleorman, 0763 192 658**	
SC GEVI BOSS SRL , CUI 29217831		**nr. / data 222 / 11.10.2012 valabila 11.10.2022 , cod CAEN 4677, 3832**
loc. Turnu Măgurele, str.Fratii Golesti, nr. 56, jud. Teleorman, tel. 0769 716 691	**loc. Turnu Măgurele , str.Fraţii Golesti, nr. 56, jud. Teleorman, tel. 0769 716 691**	
SC NICOLESCU CONSULTING SRL		**nr. / data 268 / 05.12.2012 valabila 05.12.2022 , cod CAEN 4677, 3832**
loc. Rosiorii de Vede, str. Mihail Eminescu, nr. 10, jud.Teleorman , tel. 0723 328 133	**loc. Rosiorii de Vede , str. Cpt. Gheorghe Dumitrescu ,nr.9-11 , jud.Teleorman**	
SC ROMRECYCLING COLECT SRL , CUI 29526250		**nr. /data 20 / 28.01.2013 valabila 28.01.2023 , cod CAEN 3832,3812,4677**
loc. Buzescu, soseaua Mavrodinului, nr.10, jud.Teleorman, 0767 244 172	**loc. Orbeasca , sat Orbeasca de Sus , jud Teleorman , tel 0767 244 172**	
SC RECORD COM SRL , CUI 2448168		**nr. / data 68 / 25.04.2013 valabila 25.04.2023 , cod CAEN 4677**
loc. Zimnicea, str. Portului, nr. 2 , jud Teleorman , tel 0766 547 811	**loc. Zimnicea, str. Portului, nr. 2 , jud Teleorman , tel 0766 547 811**	

VII.1.3.3 Vehicule scoase din uz – operatori economici autorizaţi pentru colectarea şi tratarea VSU, număr de vehicule colectate şi dezmembrate

A.Indicatori specifici

Cod indicator România:RO69
Cod indicator AEM:TERM 11

Vehicule scoase din VSU

Directiva 2000/53/CE – privind vehiculele scoase din uz, este transpusă în legislaţia română prin HG nr. 2406/2004 cu modificările şi completările ulterioare şi abrogată prin Legea 212 din 2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz stabileşte:

- măsurile care au ca scop prevenirea apariţiei deşeurilor provenite de la vehicule precum şi reutilizarea, reciclarea şi alte forme de recuperare a vehiculelor scoase din uz şi a componentelor acestora, pentru a reduce cantitatea de deşeuri eliminate precum şi îmbunatăţirea performanţei de mediu a tuturor operatorilor economici implicaţi în ciclul de viaţa al vehiculelor;
- reutilizarea, reciclarea şi valorificarea energetică într-o proporţie cât mai mare a vehiculelor scoase din uz.

Directiva se aplică vehiculelor scoase din uz, incluzând componentele şi materialele acestora. Raţiunea privind stabilirea ţintelor de reutilizare, valorificare şi reciclare constă în constituirea unei reţele naţionale a punctelor de colectare ale vehiculelor scoase din uz, uniform răspândită în teritoriu. Autoturismele vechi sunt caracterizate de un nivel de poluare ridicat, având impact semnificativ asupra mediului. Sub incidenţa directivei intră vehiculele aparţinând categoriilor M1 sau N1 precum şi vehiculele pe 3 roţi, cu excepţia motocicletelor. Obiectivul judeţean privind gestionarea VSU este organizarea unei reţele judeţene a punctelor de colectare şi/sau tratare vehicule scoase din uz.

În judeţul Teleorman, la nivelul anului 2015 au funcţionat 3 agenţi economici autorizaţi pentru colectarea/tratarea VSU: SC Dan Construct Com SRL Alexandria, SC Ideal Com SRL Turnu Măgurele şi PFA Bucur Florian Constantin Roşiorii de Vede.

Tabel:Ţintele pentru VSU colectate, aferente judeţului Teleorman

	Anul 2010	Anul 2011	Anul 2012	Anul 2013	Anul 2014
	Total	Total	Total	Total	Total
Obiectiv de reutilizare şi reciclare (X1/W1) %	80,9	82,9	83,81	83,76	84,07
Obiectiv de reutilizare şi valorificare (X2/W1) %	85,5	86,8	86,26	87,39	88,49

Definiţie: Indicatorul reprezintă numărul de vehicule scoase din uz şi urmăreşte dacă au fost îndeplinite obiectivele privind valorificarea componentelor (anvelope uzate)

VII.1.4 IMPACTURI ŞI PRESIUNI PRIVIND DEŞEURILE

B. Alte date şi informaţii specifice

În general, ca urmare a lipsei de amenajări şi a exploatării deficitare, depozitele de deşeuri se numără printre obiectivele recunoscute ca generatoare de impact şi risc pentru mediu şi sănătatea publică.

Principalele forme de impact şi risc determinate de depozitele de deşeuri orăşeneşti şi industriale, în ordinea în care sunt percepute de populaţie, sunt:

- modificări de peisaj şi disconfort vizual;
- poluarea aerului;
- poluarea apelor de suprafaţă;
- modificări ale fertilităţii solurilor şi ale compoziţiei biocenozelor pe terenurile învecinate.

Poluarea aerului cu mirosuri neplăcute şi cu suspensii antrenate de vânt este deosebit de evidentă în zona depozitelor orăşeneşti actuale, în care nu se practică exploatarea pe celule şi acoperirea cu materiale inerte.

Scurgerile depozitelor aflate în apropierea apelor de suprafaţă contribuie la poluarea acestora cu substanţe organice şi suspensii.

Depozitele neimpermeabilizate de deşeuri urbane sunt deseori sursa infestării apelor subterane cu nitraţi şi nitriţi, dar şi cu alte elemente poluante. Atât exfiltraţiile din

depozite, cât şi apele scurse pe versanţi influenţează calitatea solurilor înconjurătoare, fapt ce se repercutează asupra folosinţei acestora.

Scoaterea din circuitul natural sau economic a terenurilor pentru depozitele de deşeuri este un proces ce poate fi considerat temporar, dar care în termenii conceptului de "dezvoltare durabilă", se întinde pe durata a cel puţin două generaţii dacă se însumează perioadele de amenajare (1-3 ani), exploatare (15-30 ani), refacere ecologică şi postmonitorizare (15-20 ani).

Actualele practici de colectare transport/depozitare a deşeurilor urbane facilitează înmulţirea şi diseminarea agenţilor patogeni şi a vectorilor acestora: insecte, şobolani, ciori, câini vagabonzi.

Deşeurile, dar mai ales cele industriale, constituie surse de risc pentru sănătate datorită conţinutului lor în substanţe toxice precum metale grele (plumb, cadmiu), pesticide, solvenţi, uleiuri uzate.

Problema cea mai dificilă o constituie materialele periculoase (inclusiv nămolurile toxice, produse petroliere, reziduuri de la vopsitorii) care sunt depozitate în comun cu deşeuri solide orăşeneşti. Aceasta situaţie poate genera apariţia unor amestecuri şi combinaţii inflamabile, explozive sau corozive; pe de altă parte, prezenţa reziduurilor menajere uşor degradabile poate facilita descompunerea componentelor periculoase complexe şi reduce poluarea mediului.

Un aspect negativ este acela că multe materiale reciclabile şi utile sunt depozitate împreună cu cele nereciclabile; fiind amestecate şi contaminate din punct de vedere chimic şi biologic, recuperarea lor este dificilă.

Problemele cu care se confruntă gestionarea deşeurilor în Teleorman pot fi sintetizate astfel:

- colectarea deşeurilor menajere de la populaţie se efectuează neselectiv; ele ajung pe depozite ca atare, amestecate, astfel pierzându-se o mare parte a potenţialului lor util (hârtie, sticlă, metale, materiale plastice);
- depozitarea pe spaţii neamenajate este cea mai importantă cale pentru eliminarea finală a acestora;

- depozitele neorganizate de deseuri, in special in mediul rural existente sunt uneori amplasate în locuri sensibile (în apropierea locuinţelor, a apelor de suprafaţă sau subterane, a zonelor de agrement).

Iniţiative adoptate pentru reducerea impactului deşeurilor asupra mediului

Creşterea gradului de valorificare şi reciclare a deşeurilor generate, având ca efect reducerea cantităţilor eliminate prin depozitare. Valorificarea energetică a deşeurilor generate prin contracte de preluare a deşeurilor cu firme specializate şi autorizate.

Iniţiative adoptate de APM:

- acordarea de asistenţă tehnică agenţilor economici implicaţi în gestionarea deşeurilor;
- promovarea de planuri şi programe integrate de gestionare a deşeurilor fie finanţate din surse financiare comunitare, fie finanţate din surse naţionale, locale sau proprii;
- organizarea de acţiuni mediatice menite să promoveze sisteme eficiente de colectare selectivă a deşeurilor de la populaţie;
- implementarea sistemelor de avantajare a consumatorilor de produse dacă se predau la schimb produsele uzate rezultate (sistemul depozit la bateriile şi acumulatorii uzaţi, DEEE-uri, ambalaje reutilizabile, vehicule uzate, etc);
- monitorizarea permanentă a agenţilor economici generatori de deşeuri în scopul realizării obiectivelor naţionale şi locale, potrivit legislaţiei specifice privind deşeurile.

Presiuni

Agricultura (pomicultura, piscicultura, zootehnia, legumicultura) alături de industrie, este una dintre resursele importante de agenţi poluanţi, cu impact negativ asupra calităţii mediului prin degradarea sau chiar distrugerea unor ecosisteme.

Solul este o resursă naturală, condiţionat regenarabilă şi este utilizat de om în diferite domenii ale economiei, constituind principalul mijloc de producţie în agricultură.

Activităţile din sectorul agricol au impact asupra mediului înconjurător, în special asupra solului, prin sărăturarea şi deşertificarea pământurilor din zonele irigate, prost administrate şi până la compactizarea solului datorită folosirii maşinilor agricole grele şi

poluării prin utilizarea excesivă a produselor pentru protecţia plantelor (combaterea dăunătorilor) şi îngrăşămintelor (utilizate la fertilizarea solurilor).

Eroziunea solului ocupă primul loc în ceea ce priveşte degradarea terenurilor datorită păşunatului intensiv, prin exploatările neraţionale ale fondului forestier şi funciar, prin aplicarea unui sistem tehnologic total necorespunzător în special pe suprafeţele ce aparţin gospodăriilor mici şi mijlocii.

Irigaţia şi drenajul incorect, asociate cu alte practici necorespunzătoare, duc la intensificarea degradării fizice a solului şi la accentuarea poluării mediului înconjurător. Utilizarea neraţională şi necontrolată a îngrăşămintelor chimice determină acidifierea solurilor, poluarea pânzei freatice şi a apelor de suprafaţă. Emisiile în atmosferă, apă şi sol rezultate din agricultură, constau în gaz metan şi amoniac, gaze rezultate din procesele de fermentaţie enterică şi din dejecţiile animalelor.

Agricultura ecologică constituie una din căile pentru dezvoltarea unei agriculturi durabile. Planul naţional pentru agricultură şi dezvoltare rurală, care vizează spaţiul rural şi asigură cadrul implementării programelor SAPARD şi FEADR, are ca obiectiv strategic, dezvoltarea durabilă a sectorului agro-alimentar, în strânsă legătură cu protecţia mediului şi conservarea resurselor naturale.

În judeţul Teleorman, un număr destul de mare de operatori economici, au accesat fonduri FEADR în domeniul achiziţionării de utilaje agricole.

VII.1.5 Tendinte şi prognoze privind generarea deşeurilor

Directiva cadru privind deşeurile şi Directiva privind deşeurile periculoase au fost transpuse în România printr-un singur act normativ, lege prin care autorităţile publice locale sunt responsabilizate în ceea ce priveşte gestionarea deşeurilor municipale, inclusiv a deşeurilor periculoase din deşeurile municipale.

De asemenea, documentele de planificare de la nivel naţional şi regional sunt aprobate prin Hotărâre de Guvern, respectiv ordin de ministru, revizuirea acestora realizându-se ori de câte ori este nevoie, perioada dintre revizuiri fiind de maxim 5 ani.

În luna noiembrie 2008 a fost adoptată o directivă cadru, Directiva 2008/98/CE privind deşeurile şi de abrogare a anumitor directive.

Această nouă directivă, a fost transpusă prin Legea 211/2011 privind regimul deseurilor se referă atât la deşeurile periculoase, cât şi la cele nepericuloase, precum şi la uleiurile uzate. Directiva stabileşte conceptele de bază referitoare la gestionarea deşeurilor şi defineşte principiile de gestionare a deşeurilor precum „principiul poluatorul plăteşte" sau ierarhia deşeurilor, clarifică definiţiile pentru deşeuri, valorificare şi eliminare, pentru a întări măsurile care trebuie luate în vederea prevenirii generării deşeurilor, pentru a introduce o abordare care să ia în considerare întregul ciclu de viaţă al produselor şi materialelor şi nu doar stadiul de deşeu, precum şi pentru a pune accentul pe reducerea efectelor generării şi gestionării deşeurilor asupra mediului, consolidându-se astfel valoarea economică a deşeurilor.

Articolul 28 al noii Directive cadru se referă la planurile de gestionare a deşeurilor, astfel, conform prevederilor Directivei, planurile de gestionare a deşeurilor trebuie să cuprindă o analiză a situaţiei actuale a gestionării deşeurilor pe teritoriul geografic în cauză, precum şi măsurile care trebuie luate pentru îmbunătăţirea condiţiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, reciclării, valorificării şi eliminării deşeurilor precum şi o evaluare a modului în care planul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor şi dispoziţiilor directivei.

Conform prevederilor noii Directive, ca instrument principal de planificare, planurile de gestionare a deşeurilor trebuie să conţină, după caz, cel puţin următoarele date:

(a) tipul, cantitatea şi sursa deşeurilor generate pe teritoriu, deşeurile care ar putea fi transportate de pe sau pe teritoriul naţional, precum şi o evaluare a evoluţiei viitoare a fluxurilor de deşeuri;

(b) schemele existente de colectare a deşeurilor şi principalele instalaţii de eliminare şi valorificare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile uzate, deşeurile periculoase sau fluxurile de deşeuri abordate de legislaţia comunitarară specifică;

(c) o evaluare a necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalaţiilor de deşeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalaţiile de deşeuri în conformitate cu *articolul 16* şi, dacă este necesar, investiţiile legate de acestea;

(d) informaţii suficiente cu privire la criteriile de identificarea amplasamentului, precum şi a capacităţilor semnificative viitoare ale instalaţiilor de eliminare sau de valorificare, dacă este cazul;

(e) politici generale de gestionare a deşeurilor, inclusiv tehnologii şi metode planificate de gestionare a deşeurilor sau politici pentru deşeurile care ridică pobleme specifice de gestionare.

De asemenea, Directiva prevede că planurile de gestionare a deşeurilor pot conţine, luând în considerare nivelul geografic şi acoperirea zonei de planificare, următoarele:

(a) aspectele organizaţionale legate de gestionarea deşeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilitătilor între actorii publici şi privaţi care se ocupă cu gestionarea deşeurilor;

(b) o analiză a utilităţii şi a adecvării utilizării instrumentelor economice şi de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deşeuri, luând în considerare necesitatea menţinerii unei bune functionări a pieţei interne;

(c) utilizarea unor campanii de sensibilizare şi de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;

(d) siturile contaminate istoric de eliminare a deşeurilor şi măsuri pentru reabilitarea acestora.

Directiva 2008/98/CE privind deşeurile, aduce o serie de imbunatatiri cum ar fi:

a) Clarificarea responsabilităţilor factorilor implicaţi în sistemul de gestionare a deşeurilor;

b) Aplicarea ierarhiei deşeurilor în funcţie de ordinea priorităţilor în cadrul legislaţiei şi a politicii în materie de prevenire a generării şi de gestionare a deşeurilor;

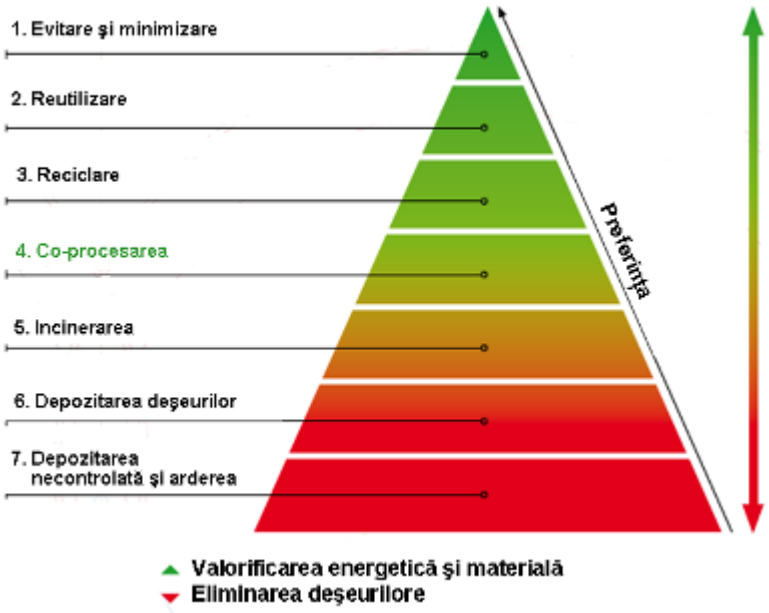

Grafic – ierarhia deşeurilor

c) Sprijinirea utilizării materialelor reciclate, în conformitate cu ierarhia deşeurilor în vederea creării unei societăţi a reciclării;

d) Introducerea noţiunilor de încetare a statutului de deşeu, prevenire şi pregătire pentru reutilizare;

e) Introducerea răspunderii extinse a producătorului pentru a consolida reutilizarea, prevenirea, reciclarea şi alte tipuri de valorificare a deşeurilor;

f) Introducerea abordării de ansamblu care să aibă în vedere întregul ciclu de viaţă al produselor şi al materialelor;

g) Obligaţia producătorilor de deşeuri de a realiza obiectivele de pregătire pentru reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare a deşeurilor, inclusiv operaţiuni de umplere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, a deşeurilor nepericuloase provenite din activităţi de construcţie şi demolări;

h) Facilitarea colectării separate şi tratarea adecvată a biodeşeurilor în vederea producerii de compost fără riscuri pentru mediu şi a altor materiale bazate pe bio-deşeuri;

i) Distincţia între stocarea preliminară a deşeurilor înaintea colectării, colectarea deşeurilor şi stocarea acestora înaintea tratării lor;

j) Măsuri de stimulare a creării unor reţele de reutilizare şi reparare prin sprijinirea acestora, prin utilizarea unor instrumente economice;

k) Stabilirea programelor de prevenire a generării deşeurilor pe baza indicatorilor adoptaţi de către Comisia Europeană;

l) Cerinţe noi privind elaborarea planurilor regionale şi judeţene de gestionare a deşeurilor.

Perspective

Strategia naţională privind deşeurile (SNGD)

Transpunerea şi implementarea Directivei Cadru a Deşeurilor este reflectată prin elaborarea, promovarea, implementarea şi monitorizarea implementării:

- Strategiei Naţionale de Gestionare a Deşeurilor (SNGD);
- Planului Naţional de Gestionare a Deşeurilor (PNGD);
- Planurilor Regionale de Gestionare a Deşeurilor (PRGD);
- Planurilor Judeţene de Gestionare a Deşeurilor (PJGD).

Strategia Naţională pentru Gestionarea Deşeurilor care a fost elaborată în 2003 avea la bază cadrul legislativ existent la acea dată, necesar pentru o gestionare corespunzătoare a deşeurilor, în vederea transpunerii şi implementării legislaţiei europene în domeniu.

Revizuirea SNGD, demarată în 2008 trebuie să ţină cont de stadiul actual al implementării, de progresele făcute, de punctele slabe unde nu s-a reuşit îndeplinirea obiectivelor şi de noile tendinţe strategice europene în domeniul deşeurilor.

În îndeplinirea strategiei, rolul administraţiei centrale este de a crea cadrul necesar pentru ca fiecare parte a societăţii să îşi asume responsabilitatea şi să-şi managerieze propriile deşeuri.

Deoarece există încă probleme în îndeplinirea obiectivelor SNGD, toţi factorii implicaţi trebuie să îşi asume responsabilitatea unei gestionări raţionale a resurselor şi deşeurilor astfel:

- producătorii trebuie să producă bunuri folosind mai multe materiale reciclate şi mai puţine materii prime, produsele lor trebuind să genereze mai puţine deşeuri şi să aibă un impact cât mai scăzut asupra mediului;
- distribuitorii trebuie să reducă ambalajele şi să sprijine consumatorii pentru a genera mai puţine deşeuri;
- consumatorii, atât operatorii economici, cât şi populaţia, trebuie să îşi reducă deşeurile, să le colecteze separat în vederea reciclării, să achiziţioneze produse sau servicii care generează mai puţine deşeuri şi care au un impact cât mai scăzut asupra mediului;
- autorităţile locale trebuie să furnizeze direct sau indirect servicii de colectare şi de reciclare pentru locuitori şi să ofere informaţii privind reducerea deşeurilor; de asemenea, trebuie să-şi planifice măsuri de gestionare a deşeurilor şi să investească în facilităţi de colectare şi tratare a acestora;
- operatorii trebuie să investească în reciclarea şi recuperarea deşeurilor şi să furnizeze servicii de calitate în acest sens pentru clienţii lor.

În concluzie, strategia trebuie să contureze o gestionare corespunzătoare a deşeurilor, în care nu numai producătorii îşi asumă responsabilitatea, dar şi consumatorii.

Politici şi acţiuni privind utilizarea resurselor materiale şi deşeurile

Resursele naturale sunt considerate capital natural ce poate fi convertit în materii prime pentru procesele capitalului infrastructural. Ele includ sol, lemn, petrol, minerale şi alte bunuri luate mai mult sau mai puțin așa cum erau în natură.

Toate produsele provin dintr-o resursă naturală. Economiile europene şi economia românească depinde într-o mare măsură de resursele naturale, inclusiv de materii prime precum mineralele, biomasele şi resursele biologice; diferitele componente ale

mediului, cum ar fi aerul, apa şi solul; resursele difuze precum energia eoliană, geotermală, a curenţilor de apă şi cea solară; şi spaţiul (terenurile).

Prin utilizarea şi transformarea resurselor sunt clădite capitaluri sociale, care contribuie la bunăstarea generaţiilor prezente şi viitoare. Cu toate acestea, în cazul în care se menţin modelele actuale de utilizare a resurselor în Europa, degradarea mediului şi epuizarea resurselor naturale vor continua. Dimensiunile utilizării actuale a resurselor naturale sunt de o asemenea amploare încât şansele generaţiilor viitoare – şi a ţărilor în curs de dezvoltare – de a avea acces la partea lor echitabilă de resurse rare sunt compromise. Utilizarea durabilă a resurselor, inclusiv protecţia şi consumul durabil, reprezintă, prin urmare, un element-cheie al prosperităţii pe termen lung, atât la nivelul UE, cât şi la nivel global.

Cele mai importante sunt zăcămintele de petrol şi gaze naturale, puse în evidenţă şi expoatate în partea nord-estică a judeţului, între Videle şi Olteni. O altă resursă o reprezintă materialele de construcţii, nisipurile şi pietrişurile din stratele de Frăţeşti, nisipurile şi pietrişurile din albiile minore ale râurilor. Argila reprezintă, de asemenea o importantă materie primă pentru fabricarea cărămizilor.